

Nr 486.

Av herrar **Blombäck** och **Grym**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 345, med förslag till förordning om ändring i vissa delar av taxeringsförordningen den 28 september 1928 (nr 379), m. m.

Enligt Kungl. Maj:ts proposition nr 345/1943 skall i regel i de län, där mer än en taxeringsassistent tjänstgör, en av dem placeras i lönegrad Ex 14—Ex 20, medan övriga assistenter skulle erhålla arvode motsvarande Ex 14—Ex 19, beräknat efter ortsgrupp E. Då i vart och ett av de tre nordligaste länen förutsättes blott en assistent, skulle denne alltså placeras i Ex 14—Ex 19.

Vid ett bifall till förslaget skulle det bliva mycket svårt att få dugliga taxeringssassistenter i de tre nordligaste länen, som skulle erhålla en assistent var, dels emedan levnadskostnaderna i de tre nordligaste residensstäderna betydligt överstiga levnadskostnaderna i dyrortsgrupp E, dels emedan taxeringsassistenter i dessa län ej kunna avancera till e. o. assistentbefattningar vid de egna länsstyrelserna samt dels emedan det redan förut visat sig svårt att få dugliga befattningshavare, som vilja stanna i Norrland.

På grund härav måste man räkna med att taxeringsassistentkapaciteten vid dessa län med vartdera en assistent kommer att bliva betydligt mindre värd än halva motsvarande kapacitet i det län, där två assistenter anställas.

Då arbetskraften i de nordligaste länen är mycket knäppt tillgodosedd med endast en assistent i varje länsstyrelse, bli de sålunda starkt missgynnade i detta avseende, om det i varje länsstyrelse kommer att finnas blott en mindre kvalificerad assistent.

Då arbetskraftsbehovet i förhållande till antalet skattskyldiga av flera orsaker är mycket större i de nordligaste länen än i något sydligare beläget län, synes det icke finnas någon risk för att assistentbefattningen i något av dessa län framdeles skulle behöva indragas, varför det enklaste botemedlet mot den påtalade orättvisan vore, att en taxeringsassistent i vartdera Norrbottens och Västerbottens län erhöle extra ordinarie anställning i likhet med en taxeringsassistent i flertalet övriga län.

Enligt propositionen skola vidare kontrollanterna erhålla arvode motsvarande Ex 14—Ex 17 och i vissa fall efter 5 tjänstår arvode motsvarande Ex 19 och efter ytterligare 2 tjänstår arvode motsvarande Ex 20. Dessa arvoden skulle räknas efter ortsgrupp E, oberoende av kontrollanternas tjänsteort. Med hänsyn till att levnadskostnaderna variera betydligt i olika delar av landet, synas arvoden till kontrollanterna böra bestämmas med hänsyn tagen till dyrortsgrupp. I annat fall torde det ej bliva möjligt att erhålla lika kvalificerade kontrollanter i de nordligare länen som i övriga län, därest överhuvud taget det blir möjligt att besätta kontrollantbefattningarna i dessa län.

Slutligen är det föreslaget, att i vartdera av Norrbottens och Västerbottens län tillsättes en taxeringsinspektör i lönegrad Eo 21, medan flertalet övriga länsstyrelser skulle erhålla en taxeringsinspektör i Eo 24 och en taxeringsinspektör med arvode, motsvarande Eo 21. Även i detta avseende synas berörda länsstyrelser vara missgynnade, då man vid beräkandet av arbetskraftsbehovet synes ha utgått från antalet deklARATIONER i stället för antalet besvär, och det kan ifrågasättas, om icke de nordligaste länen hade lika stort behov av två taxeringsinspektörer som flera av de folkrikare länen i södra och mellersta Sverige. Om dessa län ej erhålla någon taxeringsinspektör som huvudsakligen skall syssla med omsättningsskatten, blir behovet av taxeringsassistenter större genom att taxeringsassistenten då måste handlägga många omsättningsskatteärenden, vilka annars skulle handläggas av taxeringsinspektören.

Därför synes det knappast vara motiverat, att just de län, som erhålla blott en taxeringsassistent, även skulle erhålla blott en taxeringsinspektör. Och om dessa län bli missgynnade i fråga om arbetskraftens kvantitet, synes det ej finnas rimlig anledning att ytterligare missgynna dem i fråga om arbetskraftens kvalitet, varför taxeringsinspektör däruppe bör åtminstone erhålla samma avlöning som taxeringsinspektör i flertalet andra län.

På grund av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta att i vartdera av Västerbottens och Norrbottens län anställas en taxeringsinspektör i Eo 24 och en taxeringsassistent i Ex 14—Eo 20 samt att kontrollanternas arvode beräknas efter dyrortsförhållandena i tjänstgöringsorten.

Stockholm den 30 oktober 1943.

D. B. Blombäck.

J. F. Grym.